

Solvar

SHIBA - nytt

NR. 18 - APRIL 1998 - 9. ÅRGANG

NR. 18 - APRIL 1998 - 9. ÅRGANG

SHIBA-NYTT MEDLEMSBLAD FOR SHIBA'ENS VENNER I NORGE

ADRESSE: SANDSLIMARKA 129
 N-5049 SANDSLI

TELEFONNUMMER: 55-99 00 92
POSTGIRONUMMER. 0824 0346762
REDAKTØR: KARSTEIN THUNES (adresse som ovenfor)

INNHOLDSFORTEGNELSE:

Forside: Kuroichi av Enerhaugen (til venstre) og Kleivanes Kani Tokyo Tani (til høyre),
kommer fra landets eldste Shiba kenneler. De får være representanter på forsiden
av dette siste nummer av SHIBA-NYTT. Eier av begge hundene er Paul Walle.

Foto: Paul Walle.

SIDEN SIST av Karstein Thunes med TILLEGG av Christen Lang	SIDE 1
IMPORTPRESENTASJON XVII	SIDE 3
VÅRT MØTE MED av Tone Reidun & Kåre Langhelle	SIDE 4
LESERBREV fra Tone Reidun & Kåre Langhelle med tilsvaer fra Redaktøren	SIDE 5
SHIBAENS HISTORIE DEL V av Christen Lang	SIDE 7
FRA 1930 TIL 1998 av Christen Lang	SIDE 11
INTERVJU MED NIPPOS FORMANN ved Susan Houser	SIDE 15
REFERAT FRA ET OPPDRETTERSEMINAR I USA	SIDE 19
EN NARVIK-GUTT FORTELLER av Halvor Størmer	SIDE 22
HJERTEKNUSEREN SARA av Lill Helen Værpen	SIDE 24
PIA PÅ HJORTEJAKT av Torfinn Skår	SIDE 26
NORGES MESTVINNENDE SHIBA 1997	SIDE 27
SHIBA-TROFEET	SIDE 28
UTSTILLINGSRESULTATER siden sist	SIDE 29
NYE CHAMPIONS	SIDE 33
AVSLUTTENDE REGNSKAP	SIDE 35
ANNONSE	SIDE 36

SIDEN SIST

Det er med blandede følelser jeg skriver denne siden, og kan samtidig opplyse om at du nå holder det aller siste nummer av SHIBA-NYTT mellom hendene. Som tidligere nevnt i bladet, har andre medlemmer vært interessert i en offisiell raseklubb for Shiba i Norge. Denne klubben er nå på trappene, uten at jeg kan formidle videre opplysninger om klubben - ganske enkelt fordi vi ikke har mottatt noen informasjon. Det er nå opp til den nye offisielle klubben å føre videre arbeidet for Shiba-rasen i Norge.

Vi avslutter imidlertid med det forhåpentligvis beste SHIBA-NYTT noensinne, når det gjelder utforming og stoff. Vi har satt vår ære i at dette siste nummeret skulle bli noe ekstra. Vi har derfor brukt de siste slantene av klubb-kassen for å gjøre bladet så innbydende som mulig. Det er også naturlig å avslutte med nr. 18, da dette er siste nummer av de fire nummerne du har betalt for ved siste kontingent-innbetaling.

Så over til innholdet :

Siste rasepresentasjon er fra Tone Reidun & Kåre Langhelle. Presentasjonen av "Kacy" vil du finne på side 3 i bladet, med påfølgende beretning om hvordan familien Langhelle anskaffet seg hunden. Vi har også mottatt et leserinnlegg fra familien Langhelle, som vi bringer på side 5. Brevet taler for seg, og vi har sett oss nødt til å komme med et påfølgende svar siden dette er siste nummer av bladet.

På side 7 avslutter Christen Lang beretningen om Shibaens historie, som ender med at han fører en hvalp født i 1998 helt tilbake til de første kjente forfedrene på side 11.

Deretter følger et intervju, som Gretchen Haskett gjorde med Nippos formann Hr. Terukuni Uki. Oversettelsen er ved Christen Lang.

Et referat fra et oppdretterseminar i USA med Susan Houser som referent, følger på side 19.

Vi har fått mye stoff til bladet fra aktive medlemmer, og disse kommer fortløpende fra side 22 og utover. På side 27 kårer vi fjorårets mestvinnende shiba og vinner av shiba-pokalen. På side 28 finner du en oversikt over de hundene som har vunnet shiba-trofeet, som nå avsluttes.

Så følger utstillingsresultater siden sist med bilder av de best premierte hundene, som vi har mottatt. Vi fortsetter med presentasjon av nye champions siden sist, også her med bilder vi har mottatt i den forbindelse.

Vi har tatt med regnskapet for inneværende år, og avslutter herved kontoen i og med dette siste nummer av SHIBA-NYTT. Side 35.

En annonse for Kennel Enerhaugen avslutter dette historiske nummer av SHIBA-NYTT.

Så vil jeg takke for meg, og for årene vi har hatt sammen. Jeg har satt stor pris på den gode kontakten jeg har hatt med mange av medlemmene. Jeg ønsker alt godt til den nye klubben i arbeidet med fortsatt å fremme interessen for Shiba-rasen i Norge.

Hilsen Redaktøren

En offisiell raseklubb skal starte, derfor nedlegges foreningen Shiba'ens venner i Norge. Da Karstein Thunes og undertegnede i 1989 tok initiativet til å starte denne uofisielle foreningen, var det for å gi nye Shiba-eiere informasjon. Det var da lite eller ingen informasjon om rasen på norsk. Den var knapt nok nevnt i hundebøker, og vi følte at det var et stort behov for informasjon både hos nye Shiba-eiere og potensielle hvalpekjøpere.

I de årene vi har stått som ansvarlige for SHIBA-NYTT, har vi gjentatte ganger fått positive tilbakemeldinger på bladet, både fra norske og utenlandske medlemmer. Vi håper derfor at litt av hensikten er oppnådd, og overlater stafett-pinnen til de som har tatt initiativ til å starte den nye raseklubben.

Christen Lang.
Bergen, april 1998

OBS! OBS!

BOKNYHET OM SHIBA

av

Christen Lang

Endelig er den kommet, den meget etterlengtede boken om Shiba. Boken er skrevet av Gretchen Haskett og Susan Houser, som i en årrekke var ansvarlig for utgivelsen av THE SHIBA JOURNAL i USA.

For de som kjenner dette amerikanske bladet vil det være endel kjent stoff i boken, men artiklene omfatter viktige emner om rasen. Stoff man ikke kan forlese seg på.

Det er en amerikansk bok, så selvsagt er det mye stoff om amerikanske hunder. Her kunne forfatterne med fordel ha hatt en bedre dekning av rasen internasjonalt.

Men når dette er sagt, er det bare å kose seg over en vakker og velskrevet bok om rasen. Et "must" for alle Shiba venner. Spesielt må nevnes de vakre illustrasjonene av Monica Flynn.

Helene Nordwall i Sverige, har vært i USA og hentet hjem en del eksemplarer av den nye boken, som forresten heter THE TOTAL SHIBA. Tittelen er - med få unntak - meget dekkende.

Som vedlegg til dette nr. av SHIBA-NYTT, vil du finne en oversikt over innholdet i boken, samt hvordan du kan bestille boken.

IMPORT PRESENTASJON XVII

CHEVAWN SCARLET EMPEROR

(rød hannhund)

Født: 10.11.93

FAR: MAKOTO TOBIAS CHEVAWN

MOR: CHEVAWN TRULY SCRUMPTIOUS

OPPDRETTER: JANET CAMPION, England

EIER: TONE REIDUN & KÅRE LANGHELLE, Sandnes

TITLER: Norsk Utstillingschampion

Far til: 2 hvalpekull med 5 hvalper i hvert kull.

VÅRT MØTE MED "KACY"

av

TONE REIDUN og KÅRE LANGHELLE

Våren 1995 bestemte vi oss for å utvide vårt avlsmessige shiba-materiell. Eller for å si det litt mer "hundevennlig"; vi ønsket oss flere shiba!

På den tiden hadde vi vært shiba-eiere i mer enn 7 år.

Fra Christen Lang og fra England hadde vi fått kataloger med shiba-bilder, oppdretternavn og adresser. Vi bereget vår Englandsferie til oktober-95. Da skulle det nemlig være en stor spesialutstilling for shiba, og vi så nærmere 100 shibaer disse dagene. Enkelte av hundene var imponerende, mens flere ikke kunne måle seg med den gjennomsnittlige norske shiba, etter vår vurdering. Temperamentet var stort sett bra, og utstillerne var også hyggelige.

Vi hadde også som mål for turen å besøke Chevawn Kennel. Her ble vi kjent med en svært gjestfri og trivelig dame; Janet Champion. Hun hadde flere hunder, bl.a. en gammel norsk grå elghund. Ellers var der mange shiba, både voksne, unghunder og hvalper. De fleste var aktive og blide. En særdeles avbalansert shiba var en ung hannhund. Navnet var Chevawn Scarlet Emperor, med kallenavnet "Kacy".

"Kacy" var så mye i slekt med Janets mange tisper, at hun vurderte ham for salg. Han var en vakker rød hund med "urajiro", hadde et godt temperament og gode, drivende bevegelser. Noen dager senere reiste vi hjem med film, bilder og mange positive inntrykk. Importpapirer ble ordnet.

En måned senere reiste Kåre m/ bror på "midt-uke-cruise" Stavanger-Newcastle. Her skulle "Kacy" hentes ved havnestasjonen, samt "Debbie" fra Makoto Kennel. "Kacy" var som vi hadde lært ham å kjenne, avbalansert vennlig. Våre løfter om trimturer og mye, mye større hundeplass med hester, kyr, sauer, katter og flere shibaer hadde forhåpentligvis gjort inntrykk?

Servicen ombord var upåklagelig. Kåre og broren ble tildelt et tomt bildekk kun for seg selv og de to shibaene (+ vannbøtte og tørkeklut).

"Kacy" er med alderen blitt en enda mer velutviklet, vennlig og selvsikker gutt. Han er aktiv og blid, og særdeles takknemlig for hver eneste trimtur. Gledesscenene han lager når vi dukker opp i treningstøy m/leielenker og halsbånd, gjør det særlig vanskelig å la ham være en av dem som må være hjemme. Hans sangegenskaper dekker hele toneskalaen, og kan til tider sammenliknes med Pavarotti (uten sammenlikning forøvrig).

"Kacy" er N.U.Champion med CACIB og har 6 BIR (utstilt 8 ganger). Han er far til to hvalpekull - hver på 5 hvalper.

Til SHIBA-NYTT nr. 18.

Gode Shiba-eiere.

I siste Shiba-Nytt nr. 17 finner vi mye spennende lesing. Flere av bladets lesere er med på å høyne kvaliteten ytterligere.

Redaktør Karstein Thunes og Christen Lang fortjener mye ros for sitt arbeid og innhold i og omkring Shiba-Nytt. Et slikt arbeid har vi andre lett for å overse,-vi bare «koser» oss med bladet.

Når det gjelder meninger og fremgangsmåter må vi selvsagt få lov til å være enige eller uenige, alt etter som.....

For vårt vedkommende merket vi oss særlig Grete-Sofie Mjærum's gode innlegg blant de mange interessante. Hun engasjerer seg - og oss - i spørsmål om valpeformidling og Shiba-klubb. At vi får en Shiba-klubb virker både spennende, utfordrende og riktig. Det er å håpe at vi i dette «ansvar» får med oss mange «gode navn», erfarne og mindre erfarne til de ulike oppgaver. Det er også viktig at vi på tvers av «syn og meninger» kan arbeide positivt for vår felles interesse.

Vi tillater likevel å henge oss opp i en svardetalj i nr. 17. Grete-Sofie Mjærum får her svar på sitt leserinnlegg både fra den ene og den andre i ett og samme blad. Dette kan virke uheldig på fremtidige innlegg i Shiba-Nytt. Slik det her er gjort vil leseren i stor grad preges av svar-innleggene. Intensjonen med et leserinnlegg er blant annet at hver enkel leser skal kunne gjøre seg opp meninger uten umiddelbare svar - påvirkninger. Fremgangsmåten brukt i dette tilfellet kan lett gi et «sensur-preg» selv om *det* ikke var meningen.

Redaktøren viser også til Shiba-Nytt nr.1 vedrørende retningslinjer og formål. Det er vel uvisst om alle har dette bladet.

Vi tror det finnes mange gode grunner for oppstart av en Shiba-klubb. Kanskje har vi ikke kapasitet til noe stortilt arbeide enda, men så får vi heller begynne litt varsomt . Alle vil være viktige/nødvendige i en så «liten» klubb.

Med ønske om en fremtidig Shiba-klubb, samt et bredt og godt internt samarbeid.

Med vennlig hilsen

Tone Reidun og Kåre Langheile

Svar til Tone Reidun og Kåre Langhelles brev:

Når det gjelder Langhelles kritikk angående at et leserinnlegg blir besvart i samme nummer av SHIBA-NYTT, er det å bemerke følgende:

I en dagsavis er det vanlig at leserbrev besvares i dertil følgende nummer av avisen. Når det gjelder et blad som SHIBA-NYTT, som kommer ut 2-3 ganger i året, og hvor det vil ta nærmere et halvt år før vedkommende fikk svar, ville en sånn fremgangsmåte innebære at en eventuell diskusjon ville strekke seg over år. Dette er ingen tjent med. Vi minner om ordtaket; "Mens gresset gror dør kua".

Vi har tillit til at våre lesere selv kan ta stilling til de forskjellige innleggene. I SHIBA-NYTT nummer 16 finner vi derfor flere meninger om emnet, som fru Mjærum tar opp i sitt brev. Det er vel bare en fordel å belyse en sak fra flere sider i ett og samme nummer. SHIBA-NYTT har vært åpen for alles meninger, og har til gode å sensurere et eneste innlegg.

Jeg skulle også anta det som en selvfølge - og en forutsetning - at et medlem, som stiller spørsmål ang. retningslinjene for klubben, **HAR** anskaffet seg samtlige nummer av bladet.

Med vennlig hilsen
Redaktøren

SHIBAENS HISTORIE - DEL V

I de tidligere artiklene i denne serien har vi tatt for oss Japans historie. Hvordan folk og deres hunder innvandret øyriket. Vi har også sett hvordan forfedrene til våre dagers Shiba så ut. I denne avsluttende delen, vil vi ta for oss rasens utbredelse utenfor Japan, og tilslutt føre en norsk hvalp, født i 1998, tilbake til de første kjente hundene.

I siste artikkel var det fotokopier av noen kjente hunder fra 60-70 tallet. Som vi kan lese i intervjuet med Nippos formann annet steds i bladet, har det - spesielt i de siste 10 årene - skjedd en stadig mer ensretting av typen på Nippos utstillinger. Dette skyldes et bevisst arbeide fra de japanske oppdretterne.

Det som i første rekke er hovedforskjellen mellom Japan og resten av verden, er at de fleste japanske hundene har en gjennomgående dyp rød farge (hos røde hunder), samt fullt tannsett. I resten av verden er det, bortsett fra stor typeforskjell, også en god del hunder med dårlige eller feile farger og med utbredt tannmangel/bittfeil.

Men, når vi hører hvor vanskelig det er å skaffe virkelig gode avlshunder fra rasens hjemland, er det jo forståelig at en forbedring vil ta tid. Det er jo meget arvelige egenskaper vi snakker om. Når vi så har den situasjonen at f.eks. standarden, som blir brukt utenfor Japan, også tillater feile farger, blir det selvsagt enda vanskeligere.

For japanerne er det en selvfølge å ta vare på rasen - den er en del av deres kulturarv.

At ikke alle oppdrettere utenfor Japan vil - eller kan - forstå hvor viktig det er å bevare den rette typen, er trist. Å tilpasse denne "naturlige skjønnhet", som rasen representerer for japanerne til å bli en vestlig "showhund", er ikke i tråd med Nippos intensjoner.

U.S.A.

Utenom Japan var det til USA de første Shiba kom. De aller første var uregistrerte hunder, som amerikanere bosatt i Japan etter 2. verdenskrig, tok med seg hjem. Også japanske innvandrere til USA har gjennom tidene tatt med seg sine hunder. Den første kjente registrerte Shiba var en import født i Japan i 1973. Det har vært et stort antall japanske importører fra 70-tallet og frem til vår tid. Disse danner grunnlaget for den amerikanske Shiba i dag.

Frem til rasen ble anerkjent av Den Amerikanske Kennelklubben (AKC) i 1992, har det vært fire forskjellige klubber som har representert rasen:

Shiba Club of America ble stiftet i 1980 av amerikanske oppdrettere bosatt i California.

Beikoku Shibainu Akikokai (dvs. Amerikanske Shibainteressertes klubb)

Denne klubben er uavhengig av AKC og registrerer sine hunder direkte i Nippo. De arrangerer hvert år en stor spesialutstilling (en av USAs største Shiba utstillinger), med dommer fra Nippo. Klubben ble startet på 80-tallet av japanske innvandrere på Vestkysten, og holder seg helt og holdent til Nippos standard.

I 1983 ble det på Østkysten startet en klubb med hovedformål å få rasen fortest mulig anerkjent av AKC. Klubbens navn var **National Shiba Club of America**. Klubbens første standard var vesentlig bygget på den amerikanske Akita-standard, og tillot bl.a. hvit farge.

The Shiba Ken Club ble startet i 1987 av amerikanske oppdrettere, som ønsket rasen mest mulig lik slik den var i Japan (Nippo standard). Denne klubben utga "The Shiba Journal" først som medlemsblad, senere ble bladet overtatt av Gretchen Haskett, og har idag skiftet navn til "The Shiba Review" og utgis av The Hofflin Publishing Company. Det er klart at med så mange klubber med tildels motstridende politikk, måtte det bli uenighet blandt oppdretterne av rasen i USA.

I dag er rasen meget populær i USA, med de fårer dette alltid vil medføre. AKCs standard, som ble endelig godkjent i 1997, er stort sett bygget på Nippos standard.

Den Amerikanske Kennelklubben er uavhengig av andre lands kennelklubber, og føler seg derfor ikke forpliktet til å følge rasenes hjemland når det gjelder utarbeidelse av rasestandarder. Dette er i motsetning til F C I., hvor rasens hjemlands standard er suveren.

AKC har anerkjent NSCA, som rasens spesialklubb.

CANADA

I Canada er rasen foreløpig sjelden, men med økende popularitet. Avlsgrunlaget stammer naturlig nok fra USA.

AUSTRALIA

I Australia ble de første hundene importert fra England i 1987. Stammen idag bygger på engelske og japanske importere. De australske Shiba ble presentert i **SHIBA-NYTT nr. 12** for de som ønsker å lese mere om disse.

Rasen fikk en "flying start", da en Shiba i 1992 ble en av landets mest premierte hunder. Noe som førte til at rasen fikk stor oppmerksomhet.

NEW ZEALAND

I New Zealand er det en liten stamme hunder bygget på importere fra England og Australia.

ASIA forøvrig

På Taiwan er det de siste årene blitt importert en del hunder fra Japan av meget høy kvalitet. Ellers i Østen er rasen sjelden. Endel hunder er det dog på Hawaii. Dette er importer fra USA og Australia.

MIDT ØSTEN

I Israel finnes en liten stamme hunder, hovedsakelig med engelsk og australsk blod.

EUROPA

I Europa ble den første Shiba registrert i Danmark i 1969. Denne hunden fikk ingen betydning for rasen videre.

Italia var først ute med rasen på Kontinentet. På 70-tallet importerte Kennel Del Wasabi (G. Chira & D. Rørich) sine første hunder fra Japan. Rasen forble sjelden, og er det fortsatt i dag. Det samme gjelder for Frankrike og Spania.

I Tyskland, Belgia og Holland er rasen godt etablert. Stammen bygger på importer fra Sverige, England, USA og Japan. I Holland importerte Cornelis Koot Kennel; "Aras as Actarain", sine første hunder fra Sverige og Italia.

I Belgia har L. Vasseur Kennel "Shakkosow", importert hunder både fra Sverige, USA og Japan.

I Øst-Europa er rasen sjelden, men på rask fremmarsj. Det kan f.eks. nevnes at det i Tsjekkia allerede er over 50 hunder.

ENGLAND

Til England kom de første hundene i 1985. Det var importer fra USA, innført av ekteparet Mitchell "Kennel Kiskas" (også kjent som de som startet med Akita i England).

En annen oppdretter, som har hatt meget stor betydning for den engelske Shiba avlen, er Roy Mulligans "Kennel Makoto", som sammen med japaneren Hisayoshi Kadowaki, har importert en rekke hunder fra Japan på slutten av 80-tallet.

Senere har det vært bemerkelsesverdig få importer.

Årsaken er kanskje fordi det er svært dyrt å importere hunder til England p.g.a. den lange karantenetiden (6 måneder),

I april 1987 ble The Japanese Shiba Club of Great Britain startet, og i 1992 ble rasen vist for første gang på Crufts.

Rasen har nå sertifikat status fra den engelske kennelklubben (K.C.) (I England kreves det et visst antall hunder registrert før det kan konkurreres om Cert.).

K.C. er på linje med AKC og er heller ikke medlem av F.C.I. De har utarbeidet en egen standard for rasen, som på noen punkter (f.eks. farger) avviker fra den japanske standarden.

I England ble rasen fort populær, og det er blitt avlet frem et stort antall hunder. Ikke alltid av beste kvalitet, desverre. To hunder har til nå oppnådd tittelen engelsk show champion og flere hunder er blitt plassert i gruppesammenheng.

IRLAND

Landet har en liten stamme hunder, med grunnlag i engelske linjer.

NORDEN

SVERIGE

Det var Inga & Bror Carlsson, kennel Manløten, som drev en karantenestasjon, som var de første oppdretterne i Sverige. De importerte hunder fra Japan. Denne kennelen hadde i en årrekke monopoli på rasen i Sverige. Dette fordi de ikke solgte tisper til andre oppdrettere. Manløtens hunder finnes idag bak mange Shiba i forskjellige land.

I Sverige har Shiba vunnet både BIS på SKKs utstilling og blitt champion of champions. De siste årene er det blitt flere oppdrettere innen rasen, og disse har importert hunder fra Japan, Australia og USA.

DANMARK

Danmark er det landet i Europa hvor den første Shiba ble registrert allerede i 1969, uten at denne hunden fikk noen betydning for rasen der. Det var først på slutten av 70-tallet at rasen fikk sin virkelige start, med hunder importert fra Sverige. Og fra en sped begynnelse er Danmark idag det landet i Norden hvor rasen har hatt den raskeste utbredelsen. I dag er Shiba en etablert rase med et forholdsvis brett genemateriale basert på importer fra England, USA og Kontinentet.

FINLAND

Finland har en liten stamme hunder. Den første importen kom fra Sverige i 1988. Samme år ble to hunder importert fra Japan, men disse har ikke hatt vesentlig betydning for avlen. Den finske stammen bygger i dag i vesentlig grad på svenske og engelske hunder.

NORGE

Norge har idag en stamme hunder basert på importer fra Sverige, England og Australia. Som kuriositet kan nevnes at for over 20 år siden bodde det en Shiba i Tromsø. Denne hunden ble bragt hjem fra Japan av en sjømann og var ikke registrert.

FRA 1930 TIL 1998

av

Christen Lang

I dette eksempelet skal vi føre en norsk Shiba-hvalp, født i 1998, direkte tilbake til de første kjente hundene i Japan. (omtalt i SHIBA-NYTT nr.12).

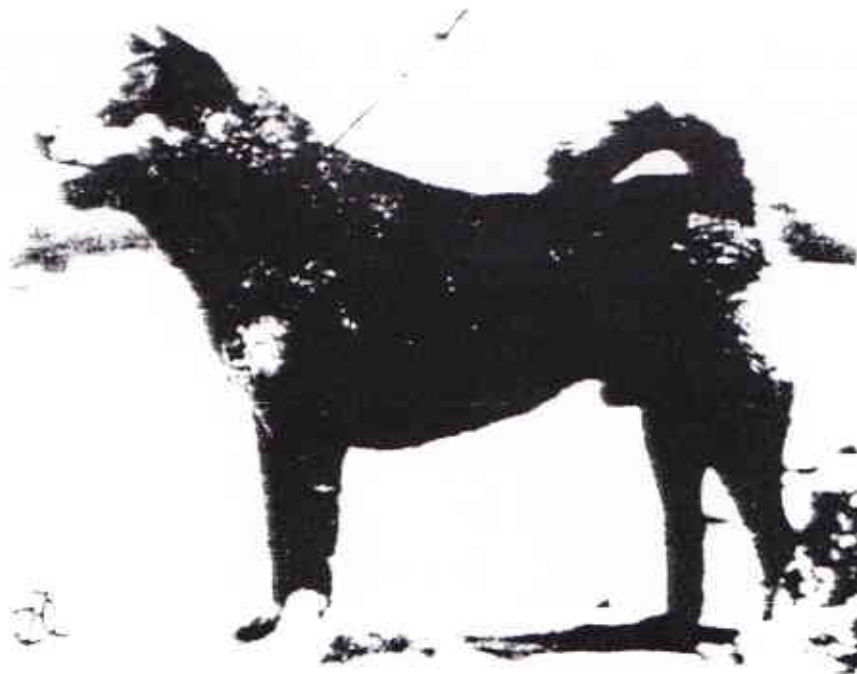
Jeg har tatt utgangspunkt i en hvalp fra mitt siste hvalpekull, født 17. januar 1998, for å vise dette.

For interesserte kan det opplyses at de fleste kan gjøre det samme med sine egne hunder, men det krever jo en god del studier av anetavler i tillegg til sevfølgelig en god del tid. Jeg har ført alle mine importter tilbake til de første hundene.

Den omtalte hvalpen kan føres tilbake både gjennom fars og mors-linjene. Jeg har valgt en oversikt over farslinjen, da den var den korteste. (Med minst generasjonsintervall).

"HISHIHARA"

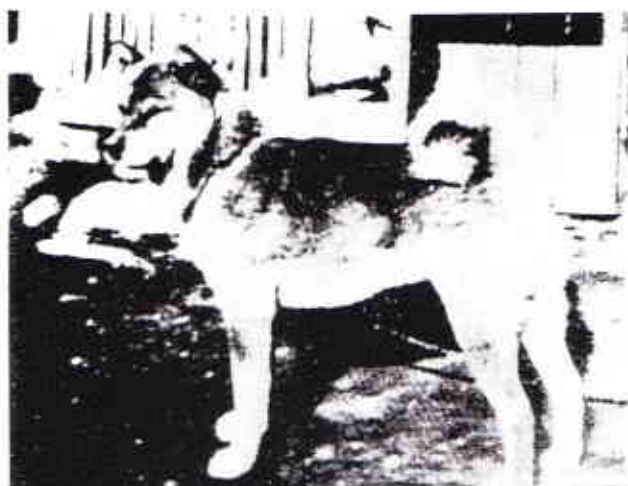
far til...

"ISHI-GO"

(Født 2.11.1930)

far til.....se neste side.....

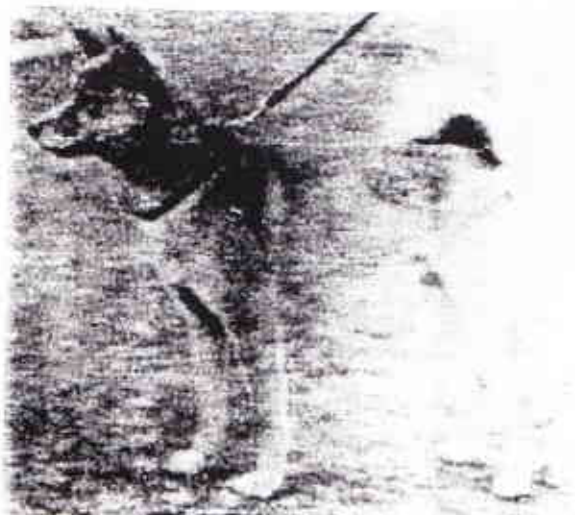
"AKA GO FUDAKU"

(født 6 1 1939)

far til.....

"AKANI"

far til....

"NAKA GO AKAISHISO"

far til.....

"SENKO GO ARAKI KENSHA"

far til...se neste side.

"TENKO GO JONENSO"

far til...

"TENRYUU OF SHISHU TAKEISOW"

far til...

"TENRYU NOBORIME OF IZUMISO"

mor til...

"KUROTETSU OF IZUMISO"

far til...

"HAMAHIME OF RYUKU URUMA"

mor til...

"GENTA GO GOLD TYPHOON"

(født 20.11.93)

far til. se neste side.

"DRAGON HOUSE SUN TAN"

(født 5.4.96)

far til

"UMAI AV ENERHAUGEN"

(født 17.1.98)

INTERVJU MED "NIPPOS" FORMANN

Formannen i Nihon Ken Hozonkai (Nippo); Hr. Terukuni Uki, dømte ved The Colonial Shiba Clubs utstilling i Maryland, USA i mai 1997. I den forbindelse ble han intervjuet av Susan Houser. SHIBA-NYTT bringer her et utdrag av intervjuet, oversatt til norsk ved Christen Lang.

Hr. Uki forteller at han ble interessert i de nasjonale japanske hunderasene som 14-åring. Hans første hund en Kishu, var en gave fra moren. I 1960 ble han interessert i Shiba. Han ble medlem i NIPPO i 1962, og i 1980 ble han dommer etter å ha fullført den obligatoriske utdannelsen. Siden 1987 har han vært formann i klubben.

Hr. Uki forteller at NIPPO i Japan hører inn under Kulturdepartementet, da de japanske hunderasene regnes som en kulturskatt. Den japanske kennelklubben JKC hører inn under Landbruksdepartementet. Han understreker forskjellen mellom de to klubbene.

Oppdrettere tilknyttet NIPPO har som mål å ta vare på de japanske rasene, slik som de var før Japan ble åpnet for vesten på midten av 1800-tallet (Isolasjonstiden). Dette innebærer bl.a. studier av gamle malerier og skrifter. Disse oppdretterne ser på den japanske hunden, som et unikt kunstverk, typisk for Japan.

Oversetterens anmerkning:

Det er ikke uvanlig at en hund er registrert i begge klubbene. Men JKC har kun en brøkdel av registreringen for rasen i Japan. De fleste hundene er registrert i NIPPO.

Oppdrettere tilknyttet JKC har et mer vestlig syn. De ønsker å avle frem hunder, som kan vinne på internasjonale utstillinger i konkurranse med andre (vestlige) raser.

På denne bakgrunn har det vært endel konflikter mellom de to klubbene. Men Hr. Uki sier imidlertid at det gradvis er blitt en større forståelse og et bedre samarbeide mellom NIPPO og JKC.

Hr. Uki ble spurt om NIPPO har hatt problemer med uforsvarlig avl rettet mot de kommersielle hundebutikkene.

Han svarer at, som tillitsvalgt i NIPPO, kan man ikke være tilknyttet noen form for kommersiell hundehandel, og han sier at det ikke er noe problem.

Oversetters anmerkning:

Dette er et utbredt problem i USA, spesielt med de mere populære rasene. Fenomenet kalles i USA for "Puppymils"

En interessant side ved NIPPO er at flere oppdrettere ofte arbeider sammen. Dvs. nye oppdrettere søker samarbeid med allerede etablerte oppdrettere. Gjerne en de beundrer og hvis type hunder de selv ønsker å oppdrette. Ofte går dette samarbeidet ut på at de eier hunder sammen. Den nye oppdretteren får råd fra den erfarne, og på den måten slipper han å gjøre unødvendige/uheldige kombinasjoner på grunn av for lite kjennskap til de forskjellige linjenes problemer. Hr. Uki påpeker at hvis dette skal fungere er det viktig at den erfarne oppdretteren har evne til å formidle sin viten, og at den nye oppdretteren er villig til å høre. Det er ikke nok bare å ha oppdrettet toppvinnere.

I Japan vil dette samarbeidet pågå mye lenger enn det f.eks. vil ta før en amerikansk oppdretter vil bli ansett som ekspert på egen rase. I Japan regnes en oppdretter som nybegynner selv med 10 års erfaring!

Et problem oppdrettere i USA har (og som gjelder alle land, bortsett fra Japan), er at det er vanskelig å få tilgang til det beste avlsmaterialet. Intervjueren spurte derfor Hr. Uki hva det ville koste å importere en toppvinner fra Japan. Etter å ha tenkt seg om en stund, sier Hr. Uki at såvidt han vet er det aldri blitt solgt en toppvinner ut av landet. Æren av å eie en slik hund er så stor at ingen ville tenke på å selge den.

Susan Houser spurte da om hva han trodde en ung, lovende hund ville koste. Hr. Uki svarte at han ikke trodde noen ville selge en virkelig lovende unghund heller. Men i tilfelle, ville det være snakk om svært mange penger.

På denne bakgrunn ble det spurt om mulighetene for å få kjøpt frossen sæd. Hr. Uki sa da at rent teknisk er det fullt mulig med kunstig innsiminasjon. Teknikken er velkjent i landbruket, men når det gjelder NIPPO tillater ikke klubben dette av to årsaker. Den ene er muligheten for at det kan oppstå feil/forbytting av strå, slik at det kan oppsto tvil om avstamningen. Den andre er at det rent estetisk ikke er forenlig med målet om å avle frem en sunn, **naturlig** hund.

Hr. Uki, som en gang tidligere har vært i USA og dømt Shiba, ble spurt om hva han syntes om kvaliteten på de hundene han hadde hatt til bedømmelse. Til dette svarte han at på de 5 årene siden sist han dømte, var det en viss forbedring å spore. Men han er overrasket over hvor mange hunder som hadde bitt/tann problemer. Når det gjaldt hannhundene så var de noe i største laget, men de fleste var heller små på den nedre grensen av standarden. For tispenes del var det mindre problemer med størrelsen. Her var de fleste middels store. Fremvisningen av hundene var også bedre enn sist. Det ble lagt større vekt på å vise hundene slik at det var lettere å bedømme uttrykk og temperament.

Han inndelte de utstilte hundene i 3 kategorier. Ca. 10% av de fremviste hundene var av meget god kvalitet, og de beste av disse kunne ha muligheter selv i Japan. En gruppe hunder minnet om slik hundene så ut i Japan for ca. 10 år siden.

Da han ble spurt om hva han mente med det, utdypet han det slik; For ca. 10 år siden var det et problem i Japan at de utstilte hundene var for type ulike. Idag er oppdretterne i NIPPO enige om en type, og det er liten variasjon i typen på de utstilte hundene der.

Den siste gruppen hunder han dømte, var etter hans mening avlet frem av oppdrettere, som ikke hadde den minste ide om hvordan en god Shiba skulle se ut. Hr. Uki fremhevet BIR & BIM hundene (som forøvrig begge var importert fra Japan), og sa at de begge var hunder av ypperste kvalitet, med utmerket uttrykk og god, dyp rød farge. Han sa at eierne var heldige, som hadde fått kjøpe disse hundene.

Best i rasen på The Colonial Shiba Clubs utstilling i Maryland, Usa, ble den japanske importen CH. HANAKO OF HOKOSU TAKAYAMASOW

Best i motsatt kjønn ble CH. SHO GO GOLD TYPHOON, også den en japansk import.

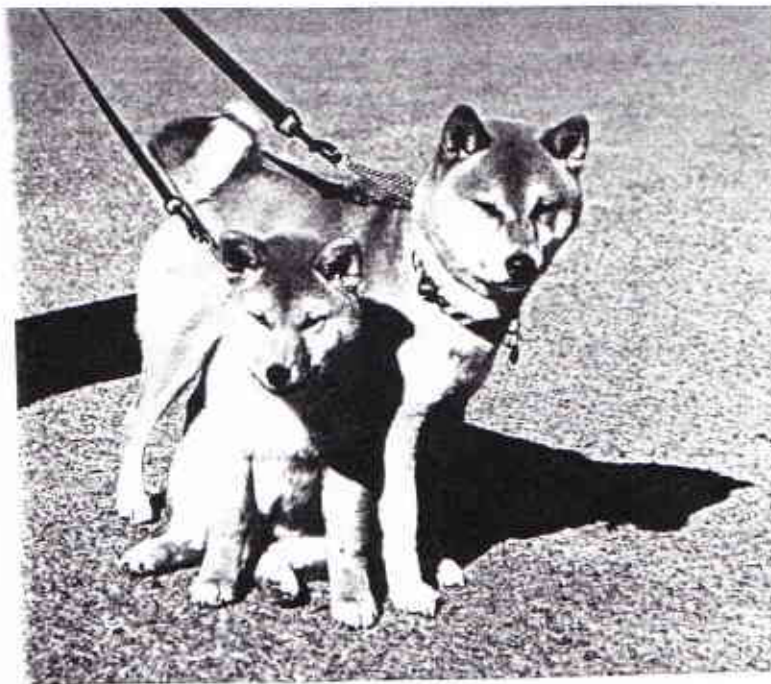
Hr. Uki avsluttet intervjuet med å si at det som gledet ham mest, var at han følte at de amerikanske oppdretterne nå hadde en større forståelse av hvordan rasen skulle være, (den rette NIPPO typen Shiba) med alle sine spesielle detaljer, og at en Shiba er en spesiell hund - ingen miniatyr Akita.

Når det gjaldt detaljer, fikk Susan Houser et par eksempler på hva Hr. Uki mente, da han like før intervjuet kommenterte noen hunder. Først var det snakk om fargen på halen. Hr. Uki forklarte at halen på undersiden skal være hvit fra roten til toppen av krøllen. Derfra til tuppen skal hårene være cremefarget, mens tuppen skal være rød (gjelder røde hunder).

Hr. Uki demonstrerte på en rød hund ved å stryke hårene på hodet feil vei, at denne hunden hadde mørk underpels. Noe som ikke synes når pelsen lå rett. Dette var ikke ønskelig.

Disse to eksemplene viser hvor grundig en NIPPO dommer gransker en hund. En slik grundig bedømmelse, basert på inngående kjennskap til alle detaljer, kan man ikke forvente i USA (eller i andre land, utenom Japan).

Susan Houser konkluderte med at å oppdrette en virkelig god Shiba, som er opp mot rasens beste i hjemlandet, er noe man bare kan drømme om. I USA er det ennå lenge igjen før man kommer frem til en så enhetlig type, som man idag kan se på NIPPOs utstillinger. Men målet er der, og når man en gang kommer dit vil man ha en sjelden vakker hund - både fysisk og psykisk.

REFERAT FRA ET OPPDRETTERSEMINAR I USA

I forbindelse med at formannen i NIPPO, Hr. Terukuni Uki var i USA i mai 1997 for å dømme Shiba, ble det avholdt et oppdretterseminar. Her viste Hr. Uki lysbilder av NIPPO-vinnere, fortalte om klubben, og beskrev hvordan de ønsker at en god Shiba skal være. Gretchen Haskett, som deltok på seminaret, noterte et referat, og SHIBA-NYTT gjengir her et sammendrag. Referatet er oversatt til norsk av Christen Lang.

NIPPO styres av 20 styremedlemmer. Klubben har 103 aktive dommere. Det er 50 lokale avdelinger (klubber), som avholder to utstillinger pr. år; en om våren og en om høsten. På disse 100 landsdelsutstillingene deltar det 25000 hunder hvert år av rasene Hokkaido, Kai, Kishu, Shikoku og Shiba.

NIPPO har siden 1932 registrert 1,5 millioner hunder av de ovennevnte rasene. Bare de siste 10 årene er det blitt registrert en halv million hunder.

Førsteintrykket av en Shiba skal være at hunden virker veltrent og stram. Muskeløs, uten å være tung. En hund av den korrekte kroppstypen er meget utholdende. En tung, utrenet hund er ukorrekt.

I Japan starter noen oppdrettere med å trene hundene allerede fra de er fire måneder. Det mest vanlige er imidlertid at treningen starter når de er seks måneder. En utrenet hund kan ikke vise de lette bevegelsene, som er ønskelig for rasen. Naturlig skjønnhet og balanse er det første dommeren ser etter. En hund som er korrekt bygget, med riktige vinkler i front og bak, vil kunne innta sin posisjon uten at eieren behøver å ta i hunden. En slik hund vil også kunne holde sin posisjon lenger enn en dårlig konstruert hund, som fortære vil bli sliten. En Shiba, som er korrekt bygget, kan trave lenge. Hunder med steile fronter, og som ofte også er smal sett forfra, vil lettere gå over i gallopp.

Hr. Uki understreker at utstilleren **ikke** må "henge" hunden opp. En mest mulig naturlig fremvisning er det beste. Hunden skal vise seg selv, uten for mye innblanding fra eieren. En god handler kan kanskje skjule noen feil, men en god dommer vil finne dem likevel. Utstilleren må også passe på å ikke strekke bakbena for langt tilbake, eller stille hunden for bredt bak. Hasene skal være paralelle. Her må oppdretterne være bevisst når de avler. Inn eller utadvente haser er ikke korrekt, og feilen er arvelig.

Når det gjelder hodet, er det viktig å forstå at overdrivelser ikke er ønskelig. Når det står i standarden at ørene f.eks. skal være små, vil dette **ikke** si at de skal være så små som mulig. De må stå i forhold til resten av hodet. Harmoni er det viktigste. Det samme gjelder f.eks. benstammen. Den skal være solid, men ikke grov slik at hunden virker tung. Hr. Uki sier at overdrivelser under ingen omstendigheter er korrekt hos en god Shiba.

Hr. Uki minner om at hundene, når de vurderes, må bedømmes ut fra alder. En Shiba er vanligvis ikke ferdig utviklet før den er 2 1/2 år gammel. Hundene skal oppføre seg ettersom aldren tilsier. Man kan ikke kreve det samme av en hvalp eller unghund, som av en fullt utviklet hund - hverken fysisk eller psykisk.

Hr. Uki sier at mange hvalper har en periode fra 4-6 måneders alder, hvor de vokser i utakt, og ikke gir et harmonisk helhetsinntrykk. Til eierens store fortvilelse. F. eks. kan ørene virke for store til hodet. Men Hr. Uki sier at man bare skal ta det med ro. Som oftest vokser hunden seg til, og hodet vil utvikles med alderen, slik at hunden som voksen får en harmonisk helhet. Han sier at mange oppdrettere gjør feil når de vurderer hundene på dette tidspunktet, istedenfor å vente til hunden er mer utvokst (i 1 års alderen).

Hr. Uki forteller at man i Japan har observert at hvalper, hvor ørene står for tett sammen, ofte har en spinkel bygning, mens hvalper med ører som sitter for lavt, har en tendens til å bli for tunge. Hunder med et for rundt skalletak har også ofte for runde øyeåpninger.

Kjønnspreget er vesentlig. Man skal med en gang, ut fra et blick på hundens hode, kunne fastslå hundens kjønn.

En Shiba skal ha en stram overlinje. Høyt ansatt hale, som reiser seg vertikalt før den bøyer til den ene eller andre siden. Den aller mest ønskelige hale er en løs ringet hale hvor tuppen ender midt på ryggen. Denne gamle typen hale er idag så sjelden å se, at en NIPPO- dommer vil tilgi hunden endel andre detaljfeil dersom den har en slik hale.

En vanlig feil, sier Hr. Uki, er ukorrekt hår på halen. Hårene ligner "bedende hender", som betyr at hårene går mot hverandre og danner en kam på halens midte. Det er heller ikke ønskelig med for lange hår på halen. En korrekt hale har jevne hår, som står ut som på en kost (pensel).

Hr. Uki la stor vekt på forståelsen av en korrekt farge. Spesielt hos røde og viltfargede (sesam) hunder. En sesam hund med mørk sadel, vil f.eks. aldri kunne få en premie i Japan. Det samme gjelder hunder med hvit maske (kalt "ømvendt maske"), dvs. for meget Urajiro. Noen røde hunder har mørk maske eller "dash" på øyebrynene som hvalper. Dette bør være forsvunnet når hunder er voksen (2 år gammel). Sort tupp på halen er ikke ønskelig. Den røde fargen skal være dyp rød (orange) - ikke honningfarget eller brun. Det er viktig med hvite kinn (Urajiro), og lysere ben. Hvalper skal ha hvit farge på undersiden av halen. Hvite sokker er tillatt, men må som nevnt i standarden, ikke gå lenger opp enn til albuen på forbena og til hasen på bakbena. Japanske oppdrettere foretrekker hunder uten sokker, eller som kun har korte sokker. De såkalte "tabi", som betyr "små sko".

En korrekt sesam Shiba skal ha sorte hår over hele kroppen untatt på kinn, snute, bryst og ben. Underpelsen skal være dyp rød. Den skal altså ha samme Urajiro, som en rød eller black&tan.

Black&tan Shiba blir ofte født helt mørke, og lysner ettersom de blir eldre. En voksen black&tan skal ha markerte tegninger med gode avgrensinger mellom fargene, og samme Urajiro som en rød og sesam hund. De skal ikke være helt mørke (sorte). Fargene skal heller ikke flyte over i hverandre. De skal ikke ha helt sorte ben og heller ikke helt hvite ben. På halen skal de ha noen tan år mellom de sorte og hvite feltene.

Hr. Uki sier at hvite flekker (Urajiro), er det mest ønskelige over øynene hos en black&tan Shiba. Denne uttalelsen avviker fra det tidligere NIPPO-dommere har sagt. Da ble det hevdet at det er tan-flekker som er det korrekte. I NIPPO standarden er ikke fargen på disse flekkene nevnt. (de kalles på japansk "dobbel øyne") bare at de skal være markerte (som tommelfinger merker), og ikke flyte utover.

Urajiro er karakteristisk for en Shiba, og derfor meget viktig. En hund uten Urajiro regnes ikke som en ekte Shiba. Hunder uten Urajiro ble utelukket fra stamboken, da rasen ble restaurert for 60 år siden.

Hr. Uki sier at Shiba kan felle pels på to måter. Hunder med en korrekt underull, vil miste pelsen i dotter, mens hos hunder med for kort pels vil hårene felles enkeltvis. Han sier at selv om Shiba opprinnelig ikke var en selskapshund (innehund), er det idag mange som har sine hunder inne. Noe som kan gå ut over pelskvaliteten. Han sier at pelskvaliteten er meget viktig, og at hundene må være mye ute for å få en god pels.

I Japan, hvor utstillingne er vår og høst, sier han at noen eiere velger å ha hundene innendørs. siden de regnes mer som et familiemedlem enn som en utstillingshund. En myk, bløt pels eller en kort eller for lang pels (langhåret), er en alvorlig feil.

Ifølge Gretchen Hasketts observasjoner av Hr. Ukis bedømmelse, var det tydelig at hunder med ukorrekt farge ikke ble tatt i betraktning. Det samme gjaldt hunder med tann/bitt feil. Hunder av ellers korrekt type, men med ikke helt ønskelig farge, fikk plassering, men vant ikke klassen dersom det ellers var mere korrekte hunder å konkurrere med.

Oversetters anmerkning:

I USA er det ingen kvalitetsklasser - kun konkurranseklasser. Derfor vil en hund, som stiller alene i en klasse, automatisk vinne klassen.

Hunder, som ikke var trent (for tykke), fikk premie dersom de var av utmerket type. Men heller ikke disse vant sin klasse, dersom dommeren hadde andre hunder å velge blandt. De utstilte hvalpene kunne tillate seg en noe uvøren opptreden i ringen, mens dette ble straffet hos de voksne hundene.

I følge Gretchen var det mange hunder med dårlige farger på denne utstillingen. De var beige og brune, istedenfor den ønskede dype røde fargen. Fargen er endel av hundens type. Selv om hunden er velbygget og velgående, er det ingen god Shiba dersom den ikke har den ønskede fargen med korrekte tegningen (Urajiro).

Heller ikke vil det være en god Shiba, uansett hvor god type ellers, dersom den ikke har et godt temperament. Og, dersom hunden ikke er sunn og frisk, så hjelper det lite om den er aldri så vakker og har et godt gemytt. En slik hund kan ikke avles på.

Konklusjonen etter dette meget interessante seminaret, er at dersom vi ønsker å oppdrette hunder etter NIPPOs standard, må dette være en sunn hund, av korrekt type, med korrekt farge og pels, og med et korrekt temperament.

Det er slik japanerne selv ønsker at deres nasjonale hund skal være.

EN NARVIK-GUTT FORTELLER

av
Halvor Størmer

Hei! Jeg heter Lorinis Bushido Washi, eller bare Washi til daglig. Jeg er bror til «Gubben» som dere hørte om i forrige Shiba-nytt. Jeg er en livlig krabat og en ordli' «rakker» innimellom. Ihvertfall sier matmor Eirin og matfar Halvor det. Foruten matmor og matfar bor jeg sammen med en Akita-tispe som heter Eiko. Det går kjempefint rent bortsett fra to ganger i året, da vi blir holdt fra hverandre! Nå er det forresten gått langt over den tiden, men jeg kan ikke lukte noe, så jeg lurar på om det er noe «muffens» her. Hun var nemlig en tur hos dyrlegen for en stund siden...

Jeg har nettopp flyttet inn i fint hus i utkanten av Narvik, og Mor og Far har kjøpt stor tomt til meg først og fremst, men også litt til Akitaen. Her tumler vi rundt på plenen og går tur i «bakhagen». Det bærer rett inn i skogen og opp på fjellet bak huset. Livet er herlig dere!

Mor og far sier jeg finner på mye rart, men det er helt naturlig for en Shiba. Jeg bare «sjekker opp» en del ting som er eller kan vise seg å bli interessant. Viktige oppgaver for en liten hund med stor motor.

I vår var jeg med på blodsporkonkurranse som mor og far arrangerte. Jada, det var visst noen andre med og organiserte det hele, men jeg tror nå det var vår familie som ordnet det hele. Jeg ble premiært med 1. plass begge dagene, og det var så enkelt så. Jeg bare fulgte etter et spor i lyngen som nesen min fant, og da vet jeg at jeg kommer til en liten belønning i slutten. Elgknoken bærer jeg tilbake for da blir far så stolt. Dere skulle bare sett han så «jøger» han ble og hvor bratt i nakken han var da vi gikk til bakte. Senere skal jeg ta noe som heter ferskspor, men det er sikkert kjempe-enkelt det også. Elgspor har jeg da sjekket ut mange ganger, og det er bare å følge nesen her også. Til høsten skal jeg på elgjakt sammen med Einar, Yama og Gubben. Jeg skal finne alle elgene!

To uker etter blodsporkonkurransen var det utstilling i Narvik, og da fikk jeg selvfølgelig Cert. Der var det en fyr som het Paul Valle, og han sa at jeg var en fin hund. Selvfølgelig er jeg det! Mor og far er fornøyd med meg, og jeg har bestemt meg for å være hos dem. De er ganske greie, de også.

Lorinis Bushido Washi har i løpet av 1997-sesongen vært med på fem blodsporkonkurranser og har fått fem førstepremier. Vi har søkt om viltspor-championat, visstnok det første på Shiba i Norge. Washi har nå også bestått fersksporprøven, så nå er han godkjent ettersøkshund på hjortevilt, 22 mnd. gammel.

Washi er pr. tiden Narvik Trekk- og Brukshundsklubbs mestvinnende på blodspor.

OBS! OBS!

Siste nytt om Narvik-guttens bravader, kan du lese på neste side.....

Washi ble på NTBKS årsmøte tildelt premie for «årets blodsporhund -98». Det betyr at han er den mestvinnende hund i denne disiplinen i klubben. Vi som driver med blodspor har fått skryt av dommere for høy kvalitet på ekvipasjene og en del av oss satser faktisk på NM!

Utstillingresultater:

På Tromsø hundeklubbs utstilling 31.01.98 fikk Lorinis Bushido Washi AK og VK. Dommer: Marianne Fürst Danielson. Eier er Eirin og Halvor Størmer, Narvik.

På NKKs utstilling i Tromø 01.02.98 fikk Lorinis Bushido Washi BIR og CERT. Dommer : Elina Tan-Hietalahti, Finland. Eier er Eirin og Halvor Størmer, Narvik.

Nå mangler vi bare et cert for at han skal bli dobbelt-champion!

"LORINIS BUSHIDO WASHI"

Eier: Halvor Størmer, Narvik.

Vi gratulerer den glade "gutten" med hans utmerkede resultater, og eieren for hans utrolige tålmodighet....ikke minst...

HJERTEKNUSEREN "SARA"

av

LILL HELEN VÆRPEN

I fire år hadde jeg vært en lykkelig Akita-eier, som på spesialutstillingene hadde kikket nysjerrig og beundrende på Shibaene, og tenkt "en gang...".

Vel, det hendte fortere enn jeg hadde planlagt (noe som forøvrig også kjennetegner Shibaen; "-Hm, dette hadde jeg ikke planlagt").

En handikappet venninne skulle skaffe seg hund; en voksen liten "solid hund". Jeg ble forespurt om hjelp, og tenkte kanskje at en Shiba kunne passe. Jeg ringte rundt for å undersøke om det var en voksen Shiba i landet, som skulle omplasseres. Negativt, men det var en tispesvalp igjen hos Unni Hansen. Vi ringte henne, men ble raskt enige om at krykker og Shibahvalp var en dårlig kombinasjon (Noe selvsagt alle Shiba-eiere forstår). Vel, jeg fortsatte å snakke med Unni, og helt uten at jeg selv skjønnte det var jeg på vei for å "hilse på". To timer etterpå var jeg Shiba-eier!

Fra første sekund var "Sara" alles hjerteknuser. Uansett hvem vi møtte, smeltet de fullstendig for det lille levende kosedyret. Og, gudene skal vite, at hun har hatt nytte av sitt elskelige vesen og søte utseende når hun skal tilgis. Og det må hun ofte!

I begynnelsen lurte jeg på om jeg skulle leie henne ut, som kombinert muntrasjonsråd og makuleringsmaskin. Alt av papir ble delt i bittesmå biter, og selvfølgelig makulerte hun slutten av bøkene først! Tre flotte bibliotekbøker ble håndtert på denne måten. Jeg ventet meg en kraftig regning, og leverte bøkene tilbake med brev fra Sara hvor det bl.a.stod: "Mamma sier at jeg er fryktelig lei meg, og vennligst send regning, som mamma kant trekke fra på fremtidige godbiter!" Jeg sendte også med det søteste bildet jeg hadde av Sara. Sleipt? Ja vel, men jeg har enda ikke fått noen regning.....

Da Sara var ca. fire måneder, gikk det for alvor opp for meg hvor mye hun betydde for meg. Jeg holdt nemlig på å miste henne!

En dag vi hadde måkt snø på gården, hadde et kumlokk flyttet på seg. Og plutselig var Sara borte. Etter mye roping og leting, hørte jeg fortvilet piping. Der nede i kloakkummen lå Sara i det iskalde vannet. Det var - 15 kuldegrader, og nesten to meter ned til Sara.

Jeg fikk panikk, og så ingen annen utvei enn å hoppe ned til henne. Jeg kastet Sara på "land", og ble stående med vann og kloakk til oppunder armene.. og **FRØYS!**

Noen av jentene på stallen prøvde å dra meg opp, men å trekke meg ikledd varmedress, beksemstøvler rett opp fra kloakken, er ganske tungt! Heldigvis klarte noen å finne en stige, og jeg kom til slutt opp.

Av med alle klær og inn i dusjen med Sara og mor. Da varmen kom tilbake i kroppen, dro vi til veterinæren. Sara var redd - hadde fått litt væske i lungene og fikk antibiotika.

Vel hjemme igjen krøllet vi oss sammen i sofaen. Fortsatt frosne og veldig illeluktende, men lykkelig over å fortsatt ha hverandre.

Dagen etter var mor full av utslett - allergi mot kloakk, forståelig nok.

Foruten denne opplevelsen, tror jeg Sara har hatt en lykkelig "barndom". Hun er oppvokst på en rideskole, og har frem til 1. løperid stort sett løpt løs rundt om på gården. Kost seg og sjarmert omverdenen. Storebror - Akitaen "Viktor" - prøvde så godt han kunne å holde henne litt i ørene, men han ga ofte opp. Men de var veldig glade i hverandre, det var helt tydelig. Vi har desverre ikke Viktor nå lenger.

For et par måneder siden flyttet vi fra stallen. Vi bodde tre uker i en lånt leilighet før vi flyttet for godt. Saras væremåte i denne tiden forundret meg. Hun var veldig mammadalt, og holdt seg til kjente ting og møbler. Etter å ha snakket med Unni, forsto jeg hva som var galt. Saras stolthet var såret! Først forsvant storebror, så alle tingene og møblene **hennes** (ikke mine!). Skal love deg hun ble glad da hun fikk dem igjen.

Forøvrig må jeg si at Shibaer er en utrolig lettlært og oppvakt liten hund. Det eneste "problemet" jeg kan se hos Sara, er hennes skepsis for fremmede menn. Noe som selvfølgelig er et stort problem i utstillingssammenheng. Jeg tror kanskje grunnen er at da hun var liten og løp fritt rundt på stallen, var det mange fedre- og drosjesjåfører der, som lekte og "herjet" med Sara. Jeg vet ikke, men kanskje dette har noe med saken å gjøre. Det er forunderlig å se Saras forskjellige reaksjoner på f.eks. menn og barn. Barn er hun helt fortrolig og svært hengiven overfor. Hvis noen har noen lignende erfaringer eller gode råd, tar jeg gjerne i mot dem.

Vel, det var noen ord fra en første-(men ikke siste) gangs shiba-eier. Vi håper på hvalpekull etterhvert. Akkurat nå sitter det forøvrig en liten rød sjarmør ved siden av meg med et forventningsfullt blick, logrende hale og lekedyr i munnen. Hun tenker nok: "Montro om mamma kan dra litt i andre enden av denne og leke litt med meg, før vi går og legger oss i sengen **MIN**"

Kjære Unni.... **TUSEN TAKK!!**

Hilsen Sara og Lill

"PIA" PÅ HJORTEJAKT

av
TORFINN SKÅR

Vi var på tur hjem igjen fra lia, da Pia tok ut og blei vekk for meg. Jeg stoppet opp, ropte og plystra, men ingenting hendte, før hun begynte å bjeffa (ule). Jeg lurte jo på hva hun hadde kommet ut for nå, så jeg bevega meg mot lyden.

Da fikk jeg se at noen små trær begynte å bevege på seg, og fram kom en hjort i full fart nedover lia mot meg. Pia kom etter, og de passerte meg på vel en 5-10 meters hold. Jeg ropte på Pia, men hun brydde seg bare om hjorten. Hjorten stoppa opp en 2-300m lenger nede. Pia gikk da rundt hjorten og bjeffa, og hjorten stanga etter ho når den syntes hun blei for nærgående.

Jeg gikk nedover for å se hvordan dette kom til å gå. Hjorten sto bare i ro og stanga etter Pia. Den ville ikke videre. Da jeg kom ned, så jeg at den ene bakfoten til hjorten var knekt, og nå begynte den å sige sammen. Den må ha gått sånn en stund, for den var temmelig mager. Jeg prøvde å få tak i Pia, men det gikk ikke. Hjorten låg nå nede helt ferdig, mens Pia for rundt den og bjeffa dersom den beveget seg for mye. Jeg fant da ut at jeg fikk gå hjem etter våpen for å få avliva hjorten. Så jeg forlot dem begge to.

Hjemme fant jeg frem våpen og ammunisjon og gikk oppover igjen. Det var ikke vanskelig å høre hvor hjorten var for Pia bjeffa (ula) omtrent hele tiden. Jeg kom meg opp igjen til de to, og fikk skutt hjorten. Men da for Pia - kvakk vel av smellet.

Hun satt en 100m bortenfor. Jeg ropte på henne, men hun ville ikke komme. Jeg gikk da mot henne og prata til henne, og hun satt i ro til jeg hadde fått båndet på henne.

Vi gikk så bort igjen til hjorten, men det ville ikke Pia. Hun virket nærmest brydd, som om hun hadde gjort noe galt.

Vi gikk hjem igjen og jeg ringte til politi, som igjen fikk fatt i en fra viltneemnda, som kom og såg på hjorten dagen etter. Han sa at det var en god jobb Pia hadde gjort, for hjorten hadde lidd nok.

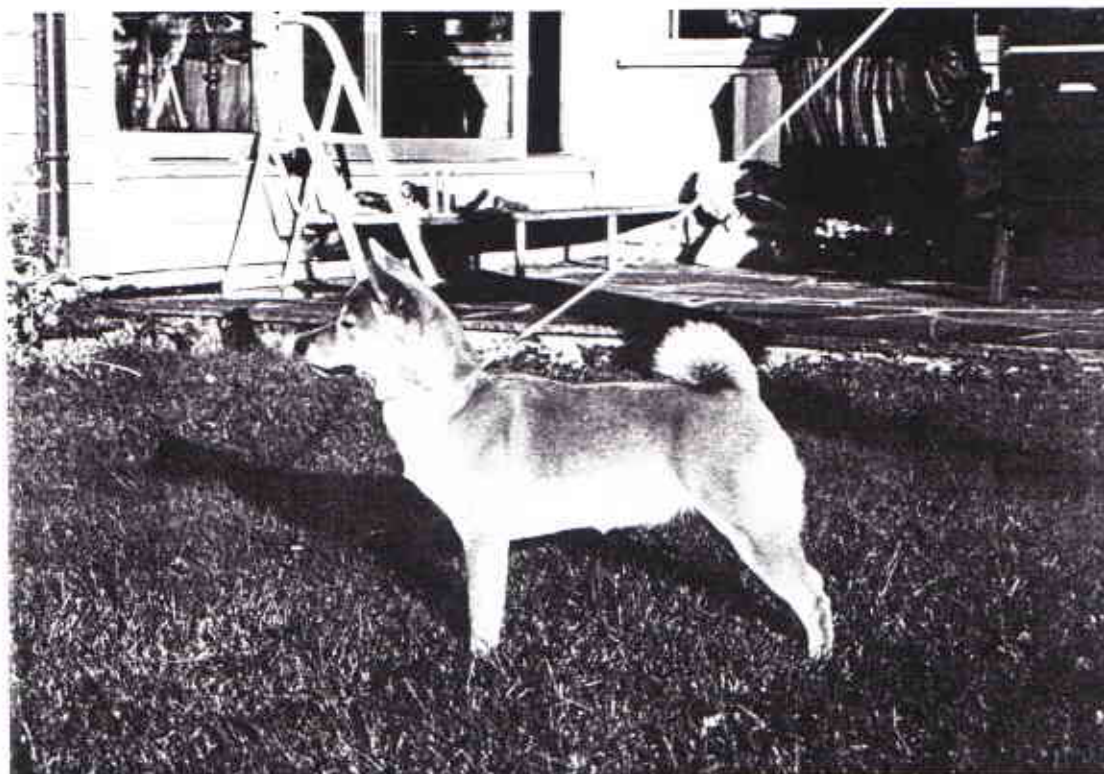

Den stolte hjortejegeren "Pia", alias PARU MARIKO AV ENERHAUGEN

NORGES MESTVINNENDE SHIBA 1997 og vinner av Shiba-pokalen:

Denne premien, som er satt opp av Shibaens Venner i Norge til årets mestvinnende Shiba, overføres fra 1998 til den nye klubben, som sørger for at den hvert år blir delt ut til årest mestvinnende Shiba. Eventuelle nye statutter for utregning, bestemmes av styret i den nye klubben. Premien er laget av keramiker Kåre Nyhus, Bergen.

No.1. CHONIX CHIISAI MAJKO - 129 poeng

Eier: Marianne R. Wang, Vestby

NO.2. GLENDALIN FUYU SAN - 104 poeng

Eier: Chriten Lang

NO.3. FUKUHIME GO BANSHU ASUKASOW - 77 poeng

Eier: Grete-Sofie Mjærum

Vi gratulerer vinnerne!

SHIBA-TROFEET

Premien har vært satt opp på den årlige Shiba spesialutstillingen, som **Shibaens Venner i Norge** har hatt i samarbeide med Norsk Akita Klubb. I forbindelse med at foreningen **Shibaens Venner i Norge** opphører, avsluttes således denne premien.

Christen Lang har flest napp i trofeet. Han har vunnet det 5 ganger, og det tilfaller derfor ham til odel og eie.

Christen Lang med tre av vinnerne av Shiba-trofeet:
Glendalin Burande, Glendalin Ayako San og Glendalin Fuyu San.

Oversikt over samtlige vinnere av SHIBA-TROFEET:

VINNER 1991:	GLENDALIN AYAKO SAN	Eier: Christen Lang
VINNER 1992:	GLENDALIN AYAKO SAN	Eier: Christen Lang
VINNER 1993:	EIYU SHISHI GASHIRA AV ENERHAUGEN	Eier: Marianne Kolberg
VINNER 1994:	GLENDALIN BURANDE	Eier: Christen Lang
VINNER 1995:	GLENDALIN BURANDE	Eier: Christen Lang
VINNER 1996:	KENJI OGIVARA	Eier: Venke & Preben Henning
VINNER 1997:	GLENDALIN FUYU SAN	Eier: Christen Lang

UTSTILLINGSRESULTATER SIDEN SIST

Vi tar for oss Hamar-utstillingen først, da **NORSK VINNER 1997** her ble kåret.

HAMAR. NKK - 29.11.97 - Dommer: Erna Brit Nordin, Sverige

BIR - 1BTK - CACIB- NORSK VINNER 1997	FUKUHIME GO BANSHU ASUKASOW	Eier: Grete-Sofie Mjærum
2BTK - CERT	MATSUHIME AV ENERHAUGEN	Eier: M.Hauge/C.Lang
3BTK	GLENDALIN AYAKO SAN	Eier: Christen Lang
4BTK	REN-AI AV ENERHAUGEN	Eier: Marit & Arne Paulsrud
BIM - 1BHK - CACIB	GLENDALIN FUYU SAN	Eier: Christen Lang
2BHK	GLANDALIN BURANDE	Eier: Kvittingen/Ljosnes & Lang
3BHK - CERT	RYO TARO AV ENERHAUGEN	Eier: Jan Erik Aas
4BHK	MARA SHIMA ULTIMO	Eier: Grete-Sofie Mjærum

Hederspremie i avlsklasse og lørdagens 2.beste avlsgruppe totalt:

FUJIHIME AV ENERHAUGEN Eier: M.Hauge/C.Lang

Hederspremie i oppdretterklasse og lørdagens 2.beste oppdrettergruppe totalt:

KENNEL ENERHAUGEN Eier: Christen Lang

Bilde av NORSK VINNER 1997 på neste side.....

NORSK VINNER 1997

N.U.CH FUKUHIME GO BANSHU ASUKASOW

Eier: Grete-Sofie Mjærum

OBS! Som dere vil se nedenfor mangler vi dommernavn, samt dato for noen av utstillingene. Dette fordi opplysningene ikke ble sendt inn samtidig med resultatene.

NBFK - 23.8.97 - Dommer: ?

BIR CHONIX CHIISAI MAJKO Eier: Marianne R. Wang

Ørje HK - 24.8.97 - Dommer: ?

BIR - BIG - 2BIS CHONIX CHIISAI MAJKO Eier: Marianne Wang

Hønefoss HK - 31.8.97 - Dommer: ?

BIR - Res.BIG CHONIX CHIISAI MAJKO Eier: Marianne Wang

Eidsvoll HK - 7.9.97 - Dommer: ?

BIR - BIG - BIS CHONIX CHIISAI MAJKO Eier: Marianne Wang

Bergen BSBK -28.9.97 - Dommer: Pamela Cross Stern, England

BIR - BIG - BIS! GLENDALIN FUYU SAN Eier: Christen Lang
2BHK - CERT DRAGON HOUSE SAN TAN Eier: Sørensen/Lassen,DK

BIM -2BIS Veteran GLENDALIN AYAKO SAN Eier: Christen Lang
2BTK - CERT OJO SAN AV ENERHAUGEN Eier: Wille&Voreng/
C.Lang

GLANDALIN FUYU SAN

Best In Show
BSBK, Bergen 28.9.97

Trondheim - TTBK - 18/19.10.97 - Dommer: Leif Hermann Wilberg, Norge :

BIR - CERT - 3BIG NATTFJÆRILENS CHUJITSU Eier: Paul Walle

2BHK RYU TARU AV ENERHAUGEN Eier: I Ingebrigtsen/
Jan Erik Aas

NDK - 25.10.97 - Dommer: ?

BIR - 2BIG CHONIX CHIISAI MAJKO Eier: Marianne Wang

??? - NDK - 25.10.97 - Dommer: Jan Nesvadba, Sveits:

BIR - 4BIG N.S.U.Ch. FUKUHIME GO Eier: Grete-Sofie Mjærum
BANSHU ASUKASOW

??? - NRK - 26.10.97 - Dommer: Ramalo Diago, Portugal:

BIR - 2BIG N.S.U.Ch. FUKUHIME GO Eier: Grete-Sofie Mjærum
BANSHU ASUKASOW

NRK - 26.10.97 - Dommer: ?

BIR - BIG - BIS CHONIX CHIISAI MAJKO Eier: Marianne Wang

STORD - 16.11.97 - Dommer: M.Furst-Danielsson, Sverige:

BIR - CERT ASAHI-SO KIMOKO Eier: Tone Reidun &
Kåre Langhelle

2BTK - CK MATSUHIME AV Eier: Hauge & Lang
ENERHAUGEN

BIM - CERT DRAGON HOUSE SUN TAN Eier: Sørensen/Lassen, DK

NKK - 23.11.97 - Dommer: ?

BIR - 4BIG CHONIX CHIISAI MAJKO Eier: Marianne Wang

OBS OBS! *****

Vårt MEGET stolte "Agility" medlem; Venke Henning har sendt oss følgende lille melding like før dead-line for SHIBA-NYTT:

Jeg jobber med min hobby "agility". Her er det "enkelt" i forhold til "eksteriør-klubbene". Resultatene i fjor er egentlig ikke det rette bildet av tilstanden. FUMI er den beste konkurrerende shibaen i agility i Norge og Sverige. Vi venter at hun stabiliserer seg i løpet av året og vil nå forholdsvis langt. I 1997 ble hun slått av sin mor med noen skarve poeng. FUMI fikk først opprykk til klasse 3 i juli 1997. Her er resultatene fra de tre beste stevnene, hvorav minst et må være et uttagningsstevne.

FUMI AOKI:

Eier: Familien Schjelderup - forer Harald.

Feil:	5	6,8	3,88
Plassering:	3	3	5
Total:	8	9,8	8,88
Sum:			26,68

VABRÅTENS DAI-ICHI

Eier: familien Henning - forer Venke.

8,49	0	2,04
3	6	4
11,49	6,00	6,04
23,53		

NY NORSK CHAMPION

FUMIKO AOKI

Far: N.S.Ch. Eiyu Shishi Gashira av Enerhaugen

Mor: Vabråtens Dai-ichi

Oppdretter: Venke & Preben Henning

Eier: Harald & Ulrik Schjelderup

NY NORSK & SVENSK CHAMPION

MJÆRUMHØGDAS QHIME

Far: N.Ch Kiskas Jack Daniels

Mor: S.Ch.Mjærumhøgdas Uji Uneshii

Oppdretter: Grete-Sofie & Eivind Mjærum

Eier: Anne Lise Johansen

NYE SVENSKE CHAMPIONS

N.U.Ch. ERAI AKA SAN AV ENERHAUGEN

Far: Int.N.S.Ch. Manlötens Haikara

Mor: Int.N.S.Ch. Glendalin Ayako San

Oppdretter: Christen Lang

Eier: Monica Nilsen/Roy Alkholt & Christen Lang

N.U.Ch. MJÆRUMHØGDAS UTSUKUSII

Far: Int.N.S.Ch. Glendalin Burande

Mor: Mauraine Akeira at Rimor

Oppdretter: Grete-Sofie Mjærum

Eier: Unni Hansen

N.U.Ch. GLENDALIN FUYU SAN

Far: Jap.Aus.Ch. Tetsuo Go Hokusetsu Daihachiso

Mor: Aus.Ch. Glendalin Kyoto

Oppdretter: Arthur Lane, Australia

Eier: Christen Lang

REGNSKAP

Vedlagt følger avsluttende regnskap for Shibaens Venner i Norge. Som man ser har vi brukt de siste kronene til å gjøre siste nummer av SHIBA-NYTT best mulig.

Regnskapet viste pr. 31.12.97; Kr. 2.620,30 i overskudd.

	Inntekter	Utgifter
Saldo Pr.31.12.97	+ 2.620,30	
Innmelding	125,-	
Kopiering		1.488,30
Konvolutter		198,-
Porto		1.032,-
Totalsum	2.745,30	2.718,30

Restbeløp: Kr. 27,- benyttes i porto ved ~~sv~~ svar på fremtidige henvendelser til den avgåtte klubben.

Bergen, april 1998

.....
Karstein Thunes

.....
Christen Lang

ANNONSE

KENNEL ENERHAUGEN

N.S.CH.-NV96-SV97 GLENDALIN FUYU SAN

KENNEL ENERHAUGEN

- * Oppdretter av Shiba siden 1989.
- * Har til nå (1998) oppdrettet 12 norske champions, 8 svenske og 2 internasjonale. Kennelen har fått 10 Hederspremier i oppdretterklasse og 3 Hederspremier i avlsklasse for denne rasen. Kennelens hunder har oppnådd mange gruppeplasseringer, og vunnet BIS hvalp, voksen og veteran, samt norske, nordiske og europavinner titler.
- * En Enerhaugen hund ble BIR på den japanske kenneklubbens utstilling for japanske raser i Sverige i 1994 for japansk dommer.
- * Jeg takker alle mine gode venner, uten hvis hjelp jeg ikke kunne ha oppnådd disse resultatene. Samtidig takker jeg for meg som initiativtager og medarbeider i SHIBAENS VENNER/SHIBA-NYTT. Jeg ønsker den nystartede raseklubben lykke til med arbeidet for rasen i fremtiden.

Christen Lang

Sandviksveien 173 - N5035 BERGEN/SANDVIKEN - Telefon: 55-95 17 01